

РЕШЕНИЕ

№ 6937

гр. София, 11.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6759** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 10.02.2013 г. по НАХД № 22397/2011 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-2302930/20.07.2011г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област” (Д”ИТСО”), с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание, не се представлява.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 10.02.2013 г. по НАХД № 22397/11 г. СРС е потвърдил НП № 23-2302930/20.07.2011 г., издадено от Директора на Д”ИТСО”, с което на [фирма] е

наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Задължението по чл. 128, т. 2 от КТ включва два основни елемента: изплащане на трудовото възнаграждение за извършената работа, съгласно уговореното в колективния или индивидуалния трудов договор или със споразумение при учредяване на трудовото правоотношение и дължимост на плащането на трудовото възнаграждение в "установените срокове". Работодателят е длъжен да плаща в установените срокове на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, като това е основно задължение като насрещна престация за предоставената му и използвана от него работна сила. То е основният интерес на работника или служителя от създаването на трудовото правоотношение. Най-често трудовото възнаграждение се изплаща авансово или на два пъти, но страните по трудовото правоотношение могат да уговорят и изплащането на трудовото възнаграждение в по-кратки или на по-дълги срокове. Диспозитивната правна норма на чл. 270, ал. 2 от КТ, дава възможност на страните по трудово правоотношение да уговорят друго в индивидуалните договори на работниците и служителите или чрез колективното договаряне. След като не е била представена друга уговорка между страните по трудовото правоотношение, то АНО е приел правилно като срок за изплащане на трудовите възнаграждения за м. януари 2011 г. – края на месец януари. От представената по делото ведомост за заплати за м. януари 2011г., безспорно се установява, че не е удостоверено срещу подпис изплащането на дължимото възнаграждение на лицето З. П.. Задължението по чл. 128, т. 2 от КТ е неотменимо и неизплащането на трудовото възнаграждение всякога предполага нарушение на трудовото законодателство. Наложена от АНО санкция по чл. 414, ал. 1 от КТ, е определена в законовия минимум.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 10.02.2012 г. по НАХД № 22397/11 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

